

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M. J.**, bývajúcej v K., proti žalovanému **A.**, so sídlom v K., **o zaplataenie 4.638,50 Sk**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 7 C 115/2006, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 25. septembra 2007 sp. zn. 8 Co 71/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 25. septembra 2007 sp. zn. 8 Co 71/2007 **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Komárno rozsudkom z 26. januára 2007 č. k. 7 C 115/2006-97 konanie čo do istiny 1.639 Sk zastavil z dôvodu jeho späťvzatia, návrh žalobkyne vo zvyšku zamietol a rozhodol o trovách konania.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 25. septembra 2007 sp. zn. 8 Co 71/2007 na odvolanie žalobkyne rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti výroku o trovách konania potvrdil a rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania tak, že žalovanému náhradu trov nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že vec prejednal na pojednávaní bez prítomnosti účastníkov a ich právnych zástupcov, keďže boli na termín pojednávania riadne predvolaní. Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a žiadosť o odročenie pojednávania zástupcu žalobkyne neakceptoval predovšetkým z dôvodu, že zástupca odôvodňoval svoju neúčasť kolíziou s inými pojednávaniami na deň

24.9.2007, avšak termín odvolacieho pojednávania bol stanovený na deň 25.9.2007. Navyše, tvrdenia v ňom uvedené zástupca žalobkyne ničím „nevydokladoval“.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala včas dovolanie žalobkyňa. Navrhla rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedla, že postupom krajského súdu, ktorý vo veci rozhodol bez jej prítomnosti a bez prítomnosti jej právneho zástupcu, hoci svoju neúčast' na pojednávaní konanom dňa 24.9.2007 prostredníctvom svojho zástupcu riadne ospravedlnila a požiadala o odročenie pojednávania, jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

V preskúmvanej veci žalobkyňa napadla dovoláním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanovení § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p.

Rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci. Dovolanie preto podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie preto ani podľa tohto zákonného ustanovenia prípustné nie je.

Navyše, v danom prípade ide o vec, na ktorú sa vzťahuje ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. Aj z tohto dôvodu je dovolanie žalobkyne proti rozsudku krajského súdu neprípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom). Treba zdôrazniť, že prípustnosť dovolania nie je založená už tým, že dovolateľ určitú vadu konania tvrdí, ale až zistením, že konanie je takou vadou skutočne postihnuté.

Dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich.

Pokiaľ dovolateľka v dovolaní namietala existenciu vady podľa § 237 písm. f/ O.s.p., dovolací súd poukazuje na tú časť odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, v ktorej odvolací súd zdôvodňuje svoj postup, prečo vec prejednal a o veci rozhodol v neprítomnosti žalobkyne a jej právneho zástupcu. Skutočnosti tam uvedené zodpovedajú obsahu spisu (žalobkyňa v dovolaní ich správnosť nespochybňuje, práve naopak v dovolaní naďalej uvádza, že jej ospravedlnenie sa týkalo dňa 24.9.2007, hoci v skutočnosti bola vec prejednaná 25.9.2007). Odvolací súd nekonal teda v rozpore s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p., keď vec prejednal v neprítomnosti žalobkyne a jej právneho zástupcu a týmto svojim postupom neodňal

žalobkyni možnosť konať pred súdom. Žalobkyňa preto neopodstatnene namietala, že odvolací súd zaťažil konanie vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

So zreteľom na vyššie uvedené dôvody možno uzavrieť, že dovolanie žalobkyne smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je; keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 veta prvá O.s.p.), bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Žalovaný mal v dovolacom konaní úspech, preto mu patrí právo na náhradu trov konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovanému však v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu neboli priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júla 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: